

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.105/2024/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím3)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék P.20.001/2024/11.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 12.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 32.000 (harminckétezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, továbbá 15 napon belül a felperesnek 12.700 (tizenkétezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Tájékoztatja az alperest, hogy az államnak járó eljárási és fellebbezési illetéket az ítélet jogerőre emelkedésétől (jelen ítélet keltétől) számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. Az eljárási illeték megfizetése során az elsőfokú bíróság megnevezését, ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát, a fellebbezési illeték megfizetése során jelen bíróság megnevezését, ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2020 és 2022 között a Párt1 elnöke volt.

[2] Az alperes üzemelteti a www.hirportal1.hu nevű internetes oldalt, ahol 2020. július 3. napján jelent meg egy cikk, „Saját aktivistáival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” címmel.

[3] A cikk megírásának oka az volt, hogy az alperes észrevette, hogy a politikus1 által elnökölt Párt2 úgy készített el egy PR anyagot, amely az elnökük fiatalok általi támogatottságát volt hivatott bemutatni, hogy az azon belül szimpatizáló fiatalokként feltüntetett személyek jelentős része a pártjuk tagja.

[4] A cikk utolsó mondatában azt írja az alperes, a felperes is folyamodott már ilyen trükkhöz, mégpedig úgy, hogy a Facebookon posztolt egy képet arról – az alperes szóhasználatával élve – „Mennyire szeretnek a magyarok”, azonban a felperes esetében is kiderült, hogy a képen valójában egy Párt1-politikus élteti a felperest.

[5] Az alperes az ominózus cikket – az általa üzemeltetett – több internetes portálon is megjelentette.

[6] A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu portálon 2020. július 3. napján „Saját aktivistáival játszata el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” címmel megjelent cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy egy Pártlos politikus is szerepel egy, a felperes által a Facebookon azért közzétett fényképen, hogy a felperes megmutassa, mennyire népszerű. Kérte kötelezni az alperest 400.000 forint sérelemdíj, annak törvényes késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére.

[7] Hivatkozott a Győri Ítéltábla Pf.V.20.137/2020/6. számú, Pf.V.20.027/2023/4. számú (helyesen: Pf.I.20.137/2020/6. és Pf.I.20.027/2023/4. számú), illetve a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.800/2021/5. számú jogerős ítéleteire.

[8] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[9] Azt nem vitatta, hogy a sérelmezett tényállítást nem tudja bizonyítani, így ezen körülmény jogkövetkezményeit viseli.

[10] Arra hivatkozott, hogy a felperes által nevesített személyiségi jognak, a jóhírnévhez való jognak a megsértése nem áll fenn felperesre nézve a sérelmezett közlés vonatkozásában, mivel nem áll fenn a törvényi tényállás azon eleme, hogy a sérelmezett közlés objektíve sértő tényállítást tartalmaz. A sérelmezett közlésnek nincs sértő jellege. A felperes politikai szereplőnek minősül, akivel szemben éles bírálatok és állítások fogalmazhatóak meg, amelyekkel összefüggésben fokozottabb tűrés kötelezettséget kell megkövetelni.

[11] A személyiségi jog megsértésének nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása. A felperes nem bizonyított a perben olyan konkrét nem vagyoni hátrányokat, amelyek a cikk jogsértő részei által érték volna.

[12] Végül a felperes által kért sérelemdíj összegét rendkívül eltúlzottnak minősítette.

[13] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu portálon 2020. július 3. napján „Saját aktivistáival játszata el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” címmel megjelent cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy egy Pártlos politikus is szerepel egy, a felperes által a Facebookon azért közzétett fényképen, hogy a felperes megmutassa, hogy mennyire népszerű.

[14] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 400.000.- forint sérelemdíjat, valamint ezen összegnek 2020. július 4. napjától a kifizetés napjáig járó

késedelmi kamatát. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 76.200.- forint perköltséget.

[15] Megállapította, hogy a felperes keresetében kifogásolt, alperes által közzétett cikkben szereplő tényállítás a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév megsértésének megállapítására alkalmas.

[16] A felperes a Ptk. 2:44. § szerinti közszereplő, azonban fokozott tűrési kötelezettsége a személyét érintő valótlan tényállításra nem terjed ki, így arra sem, hogy az alperes a perbeli közlést tudatosan vagy súlyosan gondatlanul eljárva hozta nyilvánosságra.

[17] Az alperes maga sem vitatta, hogy a közlés valóságát bizonyítani nem tudja. A valótlan közlés pedig alkalmas arra, hogy a felperes tisztességét, hitelességét az olvasókban megkérdőjelezze, alkalmas a felperesről kialakult kép, közmegítélés hátrányos befolyásolására.

[18] A hírnévrontás megvalósulásához nincs szükség arra, hogy a felperes társadalmi megítélése negatív irányban változzon, a hátrányos eredmény ténylegesen bekövetkezzen, elegendő, ha a hírnévrontó, valótlan közlés erre objektíve alkalmas.

[19] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a jogsértés megállapítása mellett indokolt az alperest sérelemdíj megfizetésére kötelezni a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, a körülményekre tekintettel, ha a bíróság álláspontja szerint a 400.000 forint sérelemdíj nem tekinthető eltúlzottnak.

[20] A sérelemdíjjal szembeni követelmény, hogy az alanyi jog védelmet nyerjen, egyúttal a jogsértőt visszatartsa a sérelmet okozó magatartástól. A sérelemdíjnak a reparációs funkciója mellett szankciós jellege is van és jelentősége van annak is, hogy az alperes több internetes portálon is közzétette a sérelmezett cikket.

[21] A törvényszék a fentiekre tekintettel a személyiségi jog megsértését a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, figyelemmel arra, hogy így az alperes valótlan, és a felperes személyét sértő tényállítást híresztelt, és ezen közlésre nem vonatkoztatható a Ptk. 2:44. § (1) bekezdésében szabályozott szükséges és arányos mértékű tűrési kötelezettség.

[22] A jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítására figyelemmel a sérelemdíj fizetésre kötelezés anyagi jogi feltételeit a Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdése alapján megállapíthatónak minősítette és úgy ítélte meg, hogy a felperes által érvényesített 400.000 forint sérelemdíj nem tekinthető eltúlzottnak. A sérelemdíj a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 6:532. § szerint a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, ezért a felperes a sérelemdíj után a törvényes mértékű késedelmi kamatra is alappal tartott igényt.

[23] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes fellebbezett, melyben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján az ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes javára megítélt sérelemdíj mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölte meg.

[24] Álláspontja szerint a jogsértésekkel okozott nem vagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, a személyiségi jogi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése (Kúria Pfv.IV.21.764/2015.), a jelen esetben sincs indoka a sérelemdíj megállapításának. Hivatkozva a Kúria Pfv.III.20.735/2016/3. számú döntésére rámutatott, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét a bíróságnak mindig az adott eset összes körülményének együttes értékelésével kell meghatározni úgy, hogy az okozott és elszenvedett sérelem, hátrány kiegyensúlyozására alkalmas legyen. Értékelni kell az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott döntéseket is, azonban ez semmiképpen sem jelenthet valamiféle mechanikus, számszerűsíthető összevetésen alapuló vizsgálatot. (Kúria, Pfv.III.22.392/2016/6.) Az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható, amennyiben a jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő.

[25] Felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem hivatkozott, ilyen hátrányokat nem bizonyított, így a sérelemdíj mértékét a jogsértésből eredő köztudomású hátrányok alapján kell meghatározni. Az alperes álláspontja szerint az általános élettapasztalatok alapján nem vonható le olyan következtetés, amely szerint a felperes sérelemdíjra lenne jogosult.

[26] Hivatkozott az alperes arra is, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, így figyelembe kell venni, hogy a perbeli közlések az egyidejűleg több médiaplatformon megjelent, híresztelt sajtóanyagok köré tartoznak, egyéb peradatok hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása. A Kúria Pfv.IV.20.475/2022/4. számú ítélete szerint, ha a felperes a perben ugyanazokat a hátrányokat jelöli meg, mint amelyeket az előző perben a bíróság már értékelt, új tényre, bizonyítékra már nem hivatkozik, úgy az adott esetben alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolhatja. Álláspontja szerint a közvélemény a felperes vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, mely ezáltal a felperesnek okozott hátrányt is degradálja.

[27] Kifejtette azt is az alperes, hogy a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem a jogsértés szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő körülmény. Utalt a 36/1994. (VI.24.) AB határozatra.

[28] A sérelemdíj funkciói kapcsán előadta, hogy elsődleges funkciója a kompenzáció és csak másodsorban a magánjogi büntetés. A prevenciós funkció sem válhat dominánssá a sérelemdíj összegének meghatározása során, a polgári jogi szankció nem veheti át más jogági szankció szerepét. A polgári bíróságnak nincs felhatalmazása arra, hogy a jogsértő magatartását általánosságban moderálja. A sérelemdíj magánjogi büntető jellege csak abban az esetben lehet hangsúlyos, ha a jogot sértő fél kiemelkedő, szándékos sérelmet okoz, ami jelen esetben nem valósult meg.

[29] A nem vagyoni hátrány mértékének meghatározásakor kiemelt jelentősége van annak, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat. Kiemelte a 7/2014. (III.7.) számú AB határozatot. A 13/2014. (IV.18.) számú AB határozatból hangsúlyozta, hogy a sajtót a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények vonatkozásában korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor védi, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozás által megkívánt körütekintést sem mulasztotta el. Hivatkozott a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrés kötelezettségének határaitól is szóló 3217/2020. (VI.19.) számú AB határozatra is.

[30] A felperes a közszereplők kategóriáján belül a kevésbé védett személyi körbe tartozó politikus. Számolnia kell azzal, hogy nyilatkozatait, cselekményeit mások vitatják, bírálják. Értékelni kell azt a köztudomású tény is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása. A pártok, politikai szereplők és a közvéleményt formálók gyakran foglalkoznak meg kölcsönösen erőteljes bírálatot. Emiatt a körvélemény lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz, egyéb megnyilvánulásokhoz. Megszokott elemmé vált az is, hogy a közéleti korrupció kölcsönös hivatkozási alap az egyes személyek politikai megítélése tekintetében. A bíróságok következetes gyakorlata szerint az elfogadható bírálat határai a közszereplő politikusok tekintetében szélesebbek az átlagpolgárra vonatkozó határoknál. (EJEB 13909/05.) A politikai újságírók feladata pedig, hogy tájékoztassák és figyelmeztessék a közvéleményt a nemkívánatos társadalmi jelenségekről a megfelelő információ birtokában. (EJEB 33348/96.)

[31] Az alperes álláspontja szerint figyelemmel kell lenni arra is, hogy a felperesnek volt lehetősége a megfogalmazott közlések cáfolatára, a pártban betöltött pozíciója révén a széleskörű reagálásra.

[32] Végül kitért az alperes az időmúlásra, arra hogy a cikkek ismételt nem jelentek meg, jelenleg a hírnek nincs aktualitása. Egyebekben a sérelemdíjat rendkívül eltúlzottnak minősítette, mely sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, alperes felróhatóságával és a bírói gyakorlatban hasonló esetekben megítélt sérelemdíjakkal. Kérte a sérelemdíj jelenkori értékviszonyokhoz igazodó meghatározását és a késedelmi kamatfizetési kötelezettség mellőzését.

[33] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére kötelezését kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokból okszerű következtetést levonva hozta meg ítéletét, sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabálysértést nem követett el. Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[34] A sérelemdíj mértékének meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerinti szempontok helyesen kerültek mérlegelésre. Nem értékelhető a felperes terhére, hogy a köztudomású hátrányokon túl egyéb hátrányokra nem hivatkozott. Jelentős tárgyi súlyúnak minősítette az alperes állítását, miszerint manipulatív módon, saját párttársa felhasználásával kívánta a közvéleményt befolyásolni, népszerűségét növelni. Ezért köztudomású tényként is megállapíthatóvá teszi olyan súlyú nem vagyoni sérelem bekövetkezését, mely a megítélt sérelemdíj fizetésére kötelezést indokol. Nem állnak fenn a jelen esetben azok a Kúria által megfogalmazott elvek, melyek a sérelemdíj iránti igény elutasítását alapozzák meg.

Mindennek alátámasztására hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.809/2020/4. számú ítéletére. Ebből is következően a felperes nem volt köteles bizonyítani a személyiségi jogai alperes általi megsértése következtében őt ért hátrányt. Az alperes ezzel szemben bizonyíthatta volna, hogy a jogsértéssel összefüggésben nem érte a felperest sérelemdíj megítélését indokoló nem vagyoni hátrány vagy kimenthette volna magát a felelősség alól annak bizonyításával, hogy a magatartása nem volt felróható. Az alperes azonban ezeket nem igazolta, illetve meg sem kísérelte ezt. Ezt mondta ki a Győri Ítéltábla is a Pf.IV.20.149/2022/6. számú ítéletében.

[35] Az alperes arra sem hivatkozhat alappal, hogy azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent a sérelmezett közlés. Ez ugyanis a saját felróható magatartására hivatkozást jelentene előnyök szerzése végett, mely sértene a Ptk. 1:4. § (2) bekezdését. A felperes álláspontja szerint, amennyiben ugyanaz a hazug állítás valakiről ismételten megjelenik, a közvélemény éppen hogy azt feltételezi, hogy az megalapozott, növelve a felperesre gyakorolt hátrányos hatását. A Pécsi Ítéltábla a Pf.III.20.030/2022/4. számú ítéletében írta, hogy az ismétlődő valótlan közlés fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult értékítéletet befolyásolja. Hasonló indokolást tartalmaz a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.344/2022/4. számú ítélete, valamint a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.342/2022/4. számú ítélete.

[36] Hangsúlyozta, hogy a jelen perben állított sérelem azáltal érte, hogy az alperes valótlan állítása egy olyan hírportálon jelent meg, melyet egy jól körülhatárolható területen, Vas megyében ismernek és olvasnak, saját olvasótáborral.

[37] Közszerelőként sem köteles valótlan és sértő állításokat tolerálni, ezzel kapcsolatban egy politikusnak sincs nagyobb tűrési kötelezettsége. Álláspontja szerint nála, mint politikusnál a valótlan vagy sértő állítás súlya jelentősebb, mint egy közéletben nem szereplő személy esetében, mivel a közvélemény a valós tettei, cselekedetei alapján ítéli meg.

[38] A BH2019.268. számú eseti döntés alapján hivatkozott a felperes arra, hogy a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójára figyelemmel a sérelemdíj fizetésére kötelezett vagyoni viszonyai is a mérlegelés körébe tartoznak. Ezzel összefüggésben emelte ki a felperes az alperes 2022. évi adózott eredményét, annak jelentős mértékét összehasonlítva a sérelemdíj összegével.

[39] Az alperes által hivatkozott AB határozatok kapcsán hangsúlyozta a felperes, hogy a valótlan és sértő állítások nem részei a szólásszabadságnak, ezek nagy nyilvánosság előtti megtétele nem számíthat alkotmányos védelemre. A Győri Ítéltábla Pf.I.20.095/2023/4. számú ítéletében fejtette ki, hogy a hiteles tájékoztatásra vonatkozó kötelezettség vétkes megszegése a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójának alkalmazását is indokoltá teszi. A felperes álláspontja szerint éppen az alperesnek, mint sajtószervnek lenne kiemelt felelőssége, hogy a médiafogyasztókat valós tényekről, eseményekről tájékoztassa.

[40] Cáfolta a felperes az alperes állításával szemben, hogy lehetősége lett volna az alperesi közléssel egyenértékű, széleskörű reagálásra, a megfogalmazott közlés cáfolására.

[41] A Fővárosi Ítéltábla az alperes ellen folyamatban volt perben, a 7.Pf.20.748/2021/4. számú ítéletében is kimondta, hogy a nagy számú internetes sajtóterméket működtető médiaholdin alperessel szemben a kis összegű sérelemdíjnak nincsen semmilyen szankciós, illetve elégtételt adó hatása.

[42] A jogsértést és az alperes felróhatóságát is komoly súlyúnak minősítette, melyet a sérelemdíjra való jogosultság és az összeg meghatározása során is értékelni kell. Végül rámutatott, hogy a késedelmi kamatra való igénye is megalapozott a jelen esetben is alkalmazandó Ptk.6:48. § (1) bekezdése alapján.

[43] A fellebbezés nem alapos.

[44] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §. (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül elbírálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[45] A fellebbező alperes nem vitatta az elsőfokú ítélet megállapításra vonatkozó rendelkezéseit, ezért az ítéltábla a Pp. 370. §. (1) bekezdése alapján kizárólag az ítélet sérelemdíjra vonatkozó rendelkezését, és azt is kizárólag abban a vonatkozásban bírálta felül, az mellőzhető-e, miután az alperes a sérelemdíj összegének leszállítását nem kérte.

[46] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a felperes közszereplői mivoltának az elsőfokú bíróság részben a jogsértés megállapítása, részben a sérelemdíj mértéke vonatkozásában tulajdonított jelentőséget. Mivel a jogsértést megállapító ítéleti rendelkezést az alperes nem támadta fellebbezéssel, ezért a közszereplő fokozottabb tűrési kötelezettségére vonatkozó fellebbezési érvelését, miután ez a jogalap körében értékelendő, a felülbírálati korlátra figyelemmel [Pp. 370. § (1) bekezdés] az ítéltábla nem vehette figyelembe.

[47] A fentiekre tekintettel kizárólag az alábbi három fellebbezési érvelés képezhette – további eljárásjogi feltételek teljesülése esetén, és kizárólag a sérelemdíj mellőzése vonatkozásában – a felülbírálat tárgyát:

a. A felperesnek közszereplőként lehetősége volt az őt ért nemvagyonai hátrány megfelelő ellensúlyozására, így sérelemdíj megállapítása indokolatlan,

b. a felperest ért hátrány – figyelembe véve azt is, hogy közéleti témájú jogsértés történt, mely esetben a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít – olyan csekély, hogy nem ad alapot sérelemdíj megítélésére,

c. a perbeli közlés esetében a sérelemdíj „másodlagos”, preventív funkciója nem érvényesülhet, illetve a magánjogi büntető jellege nem lehet hangsúlyos.

[48] Az ítéltábla megállapította, az alperes a perfelvételi és az érdemi tárgyalási szakban nem, csak a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperesnek közszereplőként

lehetősége volt az őt ért nemvagyoni hátrány megfelelő ellensúlyozására, és arra is, hogy a perbeli közlés esetében a sérelemdíj „másodlagos”, preventív funkciója nem érvényesülhet, illetve magánjogi büntető jellege nem lehet hangsúlyos. Ezek a Pp. 183. § (1) bekezdése szerint perfelvételi nyilatkozatnak minősülő jogi érvelések, melyek előterjesztésére a másodfokú eljárásban már nem volt lehetőség.

[49] Mindezekre tekintettel az ítéltábla érdemben csak azt vizsgálhatta, a felperest érte-e olyan mérvű nem vagyoni sérelem, amely alapot ad sérelemdíj megítélésére.

[50] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. § (1) és (2) bekezdése szerint: akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A két bekezdés együttes értelmezéséből az következik, hogy a sérelemdíj önmagában a nem vagyoni sérelemért jár, az esetleges hátrány (többtelelemként: az életminőség hátrányos megváltozása) bekövetkezte, annak mértéke, súlyossága a sérelemdíj összecszerúsége meghatározásánál bír jelentőséggel.

[51] E körben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással és az abból levont jogi következtetésekkel teljeskörűen egyetértett az ítéltábla, az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat nem ismétli meg, csupán a fellebbezésben felhozottakra utalva kiemeli az alábbiakat.

[52] Egyértelmű és következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, és a körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015.; BH2016.241.).

[53] Az elsőfokú bíróság azonban helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy perbeli cikk egészét vizsgálva a valótlan tényállítással az alperes azt állította, a felperes hamis, manipulatív módon, saját párttársát felhasználva kívánta a közvéleményt befolyásolni, népszerűségét növelni. Ez a valótlan állítás jelentős tárgyi súlyú, a felperes, mint politikus közvéleményhez való viszonyának tisztességességét kérdőjelezi meg, ezért köztudomású tényként is megállapíthatóvá teszi olyan súlyú nem vagyoni sérelem bekövetkezését, mely az elsőfokú bírói döntés szerinti mértékű sérelemdíj fizetésére kötelezést indokol.

[54] Alaptalanul érvelt az alperes azzal is, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban, más médiaplatformokon is megjelent és egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása. A felperes korábban előterjesztett, alperessel szembeni, személyiségi jog megsértésének megállapítására és sérelemdíj megállapítására irányuló keresetei a sérelmezett állítást tartalmazó cikk más-más hírportálon történő közzétételén alapultak (pl. hirportal2.hu, azaz a megyei hírportál), mely nyilván valóan más olvasóközönséghez jutott el, mint a hirportal1.hu, mely a megyei hírportálként működik. Ugyanazon valótlan állítás más-más internetes felüleleten történő megjelentetése által okozott sérelem nem kumulálható a célközönség eltérő volta miatt.

[55] Fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[56] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére, melyet a felperes által felszámított összegben a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján állapított meg.

[57] Az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, 400.000 Ft fellebbezett érték alapulvételével számított 32.000 Ft fellebbezési illeték viseléséről a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2024. szeptember 6.

Dr. Lezsák József s.k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró